

Számia és Mandánia

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy bolygó. Ez a bolygó vízből állt, és csak két sziget volt rajta: Számia és Mandánia.

Számiaiban száz törpe lakott — megszámozva. Így: Egy, Kettő, Három..., Száz. Ezek a törpék ráadásul cipőben laktak. Mandániában egyetlen óriás lakott és csak mandulát evett. A törpék mindig azt hitték, hogy az óriás me akarja őket enni. Ezért, ha az óriás csak feljűk tekintett, már megijedtek, és futottak be a cipőjükbé.

A törpék közt volt egy kis csintalan törpe: Harmincöt- és fél. Azért lett ez a neve, mert még a többinél is sokkal kisebb volt. De szó sincs arról, hogy ő egy félénk törpe lett volna. Nagyon is bátor volt.

Egyszer fogta magát Harmincöt- és fél, átúszott az óriáshoz. Azt gondolta, hogy ő majd bizonyítja, ki a hős törpe. Elért az óriás szigetéhez. Az óriás éppen aludt, de hogyan?! Úgy horkolt, hogy majd meghasadt a törpe füle.

— Kelj fel, Óriás! — mondta Harmincöt- és fél.

Az óriás felkelt és csak bámulta a törpét.

— Hát te mit akarsz? — csodálkozott az óriás.

— Meg akarok veled birkózni, és amelyikünk nyer, azé Mandánia — szölt hetykén a törpe.

— De én csak Mandánián tudok élni, mert itt terem sok mandula, én pedig csak azt tudom megenni — válaszolt az óriás.

— Te nem is akarsz a törpéket megenni? — érdeklődött kis- és bánatosan a törpe. — Most fuccs a vitéz hőstörpéségemnek!

— Ne búsulj, pajti! — szölt az óriás. — Majd azt mondod, hogy te győztél, és az óriás megígérte, hogy nem bánt senkit.

Hazaúszott Harmincöt- és fél, elmesélte a kalandját társainak. A törpék nagy mulatozást csaptak, melyre meghívták az óriást is. Azóta is béke és boldogságban élnek, ha meg nem halnak. **Sörös Éva 8. o.**

Isaszeg

Mackó Micit egy szép karácsonyestén pillantottam meg a csillogó, világító fenyőfa alatt. Gondoltam, hogy jó barátok leszünk, mert mindig egy ilyen puha, selymes, szőrös bocsra vágytam.

De valahogy minden rosszul sült el. Az egész úgy kezdődött, hogy Mackó Mici sehogysem fért el a játéksarokban. Magas volt és duci, így nem találtam neki tisztességes helyet. Nagyon megsajnáltam szegényt, s hosszú töprengés után úgy döntöttem, hogy megosztom vele az én kuckómat. Így vette birtokba a kis gyerekeverő egyik felét. Nappal nem is volt gond, mert mint egy trónörökös ült a falnak támaszkodva, s nagy méltósággal szemlélte a szemben szoroskodó játékaikat. Bezzeg éjjel! Éjjel sehogysem jöttünk ki egymással! Először is elfoglalta a fél heverőt! És ez még nem elég! Mindig azon szorgoskodott, hogyan túrhatna ki egészen a helyemről.

— Szóval, honfoglalás! — mondtam magamban. Nem szóltam semmit, de éjszakaról éjszákára leléktem a szőnyegre, s reggel ott találta magát párna és takaró nélkül.

Egyik este, amikor ő került a fal mellé, s én sehogy sem fértem el mellette, nagyon dühös lettem.

Mackó Mici

— No, ebből elég! — mondtam neki mérgesen. — Vedd tudomásul, hogy nekem nem kellesz többé! Azzal megfogtam az egyik lábát, s kihajítottam a folyosóra. Bebújtam az ágyamba s kényelmesen elhelyezkedtem. Ahogy ott fekvtem, hallottam, hogy Mackó Mici elballag nehézkos mackólépteivel.

— Na, végre eltűnt — gondoltam magamban. Körülnéztem, s elégedetten láttam, hogy az egész heverő az enyém. Mi az hogy! Nemcsak hogy az enyém, de szinte megnőt! Mintha egy réten fekvtem volna. Igen ám, de ahogy le akartam szállni róla, sehogy sem sikerült. Nem értem el a szélét. A heverő nőtt, nőtt, már túlnőtte a szobát, túl az egész lakást. Lerombolta a falakat, összedöntött mindent, ami az útjában állt. A kisautók túlkölése, a felhúzható traktor berregése, a játékalatok túlekedése hatalmas zűrzavart okozott.

— Vedd tudomásul, hogy nekem

nem kellesz többé! — mondogatta egyre az elemes papagáj.

Rémülten rohantam a hatalmas heverőn, aminek már széle sem volt. Végig, amerre a szem ellátott, csak heverő, heverő mindenütt.

— Mici! Segíts! — kiáltottam, de hiába.

Leültem egy helyre és keserves sírásba kezdtem.

— Mi történt, kisfiam? Valami baj van? — Hallottam anyu hangját.

Kinyitottam a szemem, s ott állt anyu a heverő szélénél.

— Nem, nincs semmi baj, csak nem találom Mackó Micit — feleltem.

— Itt van, ni! A folyosón felejtetted — mondta anyu, s már adta is az én kedves macimat. Én magamhoz öleltem, s azóta is együtt alszunk minden éjjel a gyerekeverőn. Sok év eltelt közben. Mackó Misi ezen a karácsonyon ünnepelte a tizedik születésnapját.

Soha nem tudnék megválni tőle.

Kurucz Roland 6. o.
Isaszeg

Tavaly év végén meseíró-pályázatot hirdetett az isaszegi Dózsa György Művelődési Otthon. A pályázatra beérkezett mesékből közlünk kettőt.

A fűzfa

Éviék háza a falu szélén állt, hatalmas kert vette körül. A kaputól egy ösvény vezetett a közelben csörgedező Egres patakhoz, melynek partján bokrok és egyéb fák társaságában növekedett egy szomorú fűzfa. A fa igen jól érezte magát e kellemes környezetben, bár ágait egyszer a szél szerette volna szárnyára kapni, máskor pedig a megáradt patak próbálta magával ragadni és elsodorni távoli tájakra. De a fűzfa erős volt és bátor. Nem engedett sem a szél hívogató szavának, sem a patak tovarohanó habjának. A fűzfa a gyerekeket szerette — meg a cicát —, akik a forró nyári napokon alá bújtak, hogy árnyat adó lombja alatt vidáman játszhassanak.

Történt egyszer, hogy Évi és Peti — no meg Cirmos — már kora reggel a patak felé vették útjukat. A gyerekek homokvárat építettek, a cica pedig a fűzfa lengedező ágaira kapaszkodott s velük együtt hintázott, ringatózott. A levelek altatódalt susogtak.

— Nekem van a legjobb dajkám — örvendezett Cirmos, és kényelmesen elnyújtózott egy vastagabb ágon.

Amíg a cica aludt, az égalja beborult, a sötét felhők egyre csak gyülekeztek, már a napot is eltakarták. A hirtelen jött vihar hatalmas esőt zúdított a tájra. Évi és Peti futásnak eredt, de mire a kertkapuhoz értek, már bőrig áztak.

— Hol van Cirmos? — kérdezte aggódva Peti.

— Talán behúzódott a fűzfa alá és várja, hogy elmúljon a vihar — nyugtatta testvérét Évi.

A szél erősödött, Cirmos felébredt. A fűz sűrű lombja eddig védte a esőtől, de a nedves levelek elnehezültek, s a réseken most már

akadály nélkül folyhatott a víz. Cirmos csodálkozott: reggel sütött a nap, most pedig milyen sötét fölötté az ég! És ez a szél... hát majdnem lelöki az ágról! Éviék is vajon hol lehetnek? Így töprengett magában, de ebben a pillanatban egy újabb szélroham úgy leröpítette az ágról, mint egy könnyű pelyhet. Zuhanása közben ijedten vette észre, hogy a máskor csak csörgedező patak most megáradt és csak rohan, mint akinek nagyon sietős a dolga.

— Fűzfa! Segíts! — kérte a mindig segítőkész jó barátját.

A fűzfa az egyik ágát a víz fölé lendítette.

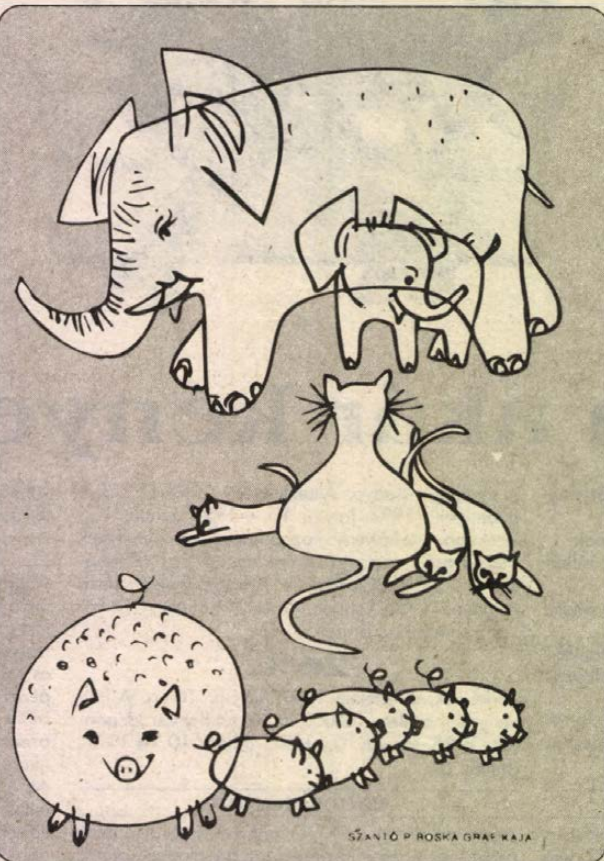
— Cirmos! Kapaszkodj az ágamba! — kiáltotta a fa, túlharsogva a szél süvítését. — Megpróbálalak kitenni a partra.

De sajnos a megáradt patak távolabbra helyezte a partot. A fűz tépelődött, mit tegyen? Hagyja sorsára Cirmost? Nem, ezt nem teheti. Eszébe jutott valami. Az ágat, amely leglombosabb volt — ebbe kapaszkodott a cica —, elengedte. S az ág Cirmost mint egy tutajt vitte, vitte...

Szerencsére az egyik kanyarnál a part felé sodródott, és a tutaj megakadt egy kőben. A cica felkapaszkodott rá és egy ugrással a partra ért. Valóban a fa minden ága, levele feszülten kémlelte az utat.

A vihar — hátrahagyva a megáradt patakot — elvult. Nyomában kisütött a nap. Így Évi és Peti elindulhatott, hogy megkeressék Cirmost. Hamarosan rá is bukkantak a fűzfa alatt, amint éppen a bundáját nyalogatta és kalandos útját mesélte fűnek, fának.

Polgár Jutka
Bag

Képeslapot kaptunk a Fauna Egyesülettől, rajta Szántó Piroska itt látható grafikájával, belső oldalán a következő szöveggel: Békés, erőszakmentes ünnepeket és sikeres új évet kíván a Fauna Egyesület és Alapítvány. Fauna — latinul azt jelenti „állat”. A képen szereplő kedves állatokat nézve gondoljunk arra: rajtunk múlik, hogy az ő életük is békés és erőszakmentes legyen.

Arany János

Újévre

Olcsó legyen a kenyér,
A gabona áros,
Jól fizesse a tinót
S nyerjen a mézárós.

Tücski-hajcski baromnak
Sokasodjon lába,
Boci járjon mezőre,
Gyermek iskolába.

Gyarapodjék a magyar
Számra mint erőben,
Adjon Isten ami nincs
Ez új esztendőben.

Gyerekrejtvény A szentendrei Ferenczy-múzeum

Szentendre egyik híressége a Ferenczy-múzeum, amelyben Ferenczy Károly, felesége, Fialka Olga, valamint három gyermekük: Valér, Béni és Noémi alkotásait ismerhetjük meg. Rejtvényünk a családi kiállításon látható művekre vonatkozik.

Vízszintes: 1. Ferenczy Béni ezekben a képzőművészeti ágakban alkotott kiemelkedőt 13. Ennyibe ... (az az ára) 14. Ezt teszi a haraszt, ha fűjják 15. Agy 16. Tovarepül 19. Időmérő 20. Csere 21. Szám 22. Valamiről étkezne 24. Szkandium 25. Mely személy? 26. Kezdetben 29. Nézzek 31. Üzem 33. Ferenczy Noémi híres gobelinjének címe 36. Ittiram 37. Megszólítás 38. Magánhangzók 39. R. Y. 40. Urán 41. Ezen ül a huszár 44. Igevég 45. Feszültség jele 46. Kergető 48. Japán virágművészet 49. Madárbertön

Függőleges: 1. Dísz 2. Jelfogó 3. Német első 4. Reggeli ételre 5. Kés lényege 6. Kettős betű 7. Német város 8. Ceruza 9. Habzó ital 10. P. G. A. S. 11. Ház része 12. Indiai császár (273—236) 17. Á. E. N. 18. Lehajtod az ingujjad 21. Ferenczy Károly híres bibliai tárgy képe 23. Magánhangzók 27. Üreg-e? 28. Valamelyik 29. Rése 30. Magyar szörpmárka 32. Kofa 33. Tetejére 34. Tova-tova 35. Sütemény 42. Szám 43. Ata betűi 46. Kerget 47. Betű kiejtve

Kedves gyerekek! Kérjük, hogy a vastag betűkkel szedett sorok megfejtését — a többi januári megfejtéssel együtt — február 10-éig küldjétek be szerkesztőségünkbe. Ne feledjétek! Már egyetlen helyes megfejtéssel is lehet nyerni!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Vásárlási utalványt nyertek

Decemberi keresztrejtvényeink helyes megfejtései a következők: December 4: A gyermekek védőszentje, Harmadik században, Kis-Ázsiában. December 11: Észak-Amerikában, Az orszárvúra, Nopcsa Ferenc. December 18: Az óriástechnokról, Galapagos, Balázs Dénes, December 24: Augustus császár, Népszámlálást.

Megfejtőink közül az alábbiak nyertek 200 forintos vásárlási utalványt: Mikes Terézia, Nagykőrös; Orbán Gabriella, Érd; Csóvári Andrea, Vác; Csordás Szilvi és Zita, Vecsés; Nicolas Bonnerot, Nagykovács; Maleczki Richárd, Budapest; Győri Mária, Budapest; Magyar Attila és Tünde, Budapest; Nagy Nóra, Budapest; Gerenday Bundik Tímea, Vác.

A nyereményeket postán küldjük el.